

[Ole Vig Jensen]

socialdemokratiets ærinde her i dag. I uger og måneder har socialdemokratiet, især ved dets politiske ordfører, hr. Svend Auken, efterlyst indgreb i den økonomiske politik. Hr. Svend Auken har på skift truet og tryglet både regeringen og det radikale venstre om at gribe ind og hellere nu end senere. Allerede i en artikel i Aktuelt fra den 13. september i år under overskriften »Schlüter tvunget til »chok-indgreb«« siger hr. Svend Auken:

»Regeringen vil i 1986 blive tvunget til økonomiske indgreb af et hidtil uset omfang, hvis ikke den omgående vil gøre noget for at forbedre udviklingen i betalingsbalanceunderskuddet. . .

Regeringen er nødt til at fastholde sit mål om ligevægt på betalingsbalancen i 1988, hvis den skal gøre sig det mindste håb om at kunne blive siddende efter det næste folketingsvalg.«

Og hr. Svend Auken fortsætter:

»Med den nuværende katastrofale udvikling i underskuddet over for udlandet er det meget drastiske indgreb, der skal til.«

Samme dag i Information i en anden artikel under overskriften »Socialdemokratiet vil have energifgift mod betalingsbalanceproblemet« siger hr. Svend Auken ifølge artiklen, at indgreb må ikke ramme de almindelige familier, men at socialdemokratiet heller ikke har særlige luksusskatter på programmet.

Det er svært at se sammenhængen imellem disse forskellige standpunkter. Hvor er linjen henne? Det er svært at forstå for os andre. Jeg tror også, det er svært for mange i befolkningen.

Hr. Henning Rasmussen sagde i sin begrundelse for denne forespørgsel, at han ikke – og mange med ham – havde glemt, at det radikale venstre havde medvirket til indgreb. Han nævnte et enkelt specielt eksempel på indgreb over for amtskommunerne. Nej, det har vi heller ikke, men vi kan også huske socialdemokratiets indsats på en række områder. Socialdemokratiet er det parti, der har rekord i indgreb over for kommunerne. Det er socialdemokratiet, der har anlagt den vej i den økonomiske politik, man nu vil forhindre andre i at betræde, hvis det skulle vise sig nødvendigt af hensyn til overordnede samfundsøkonomiske mål at justere økonomien. Det virker ikke troværdigt.

Socialdemokratiet har op igennem 1970'erne benyttet sig af hele registeret af styringsmidler. De har beskåret bloktilskudene. Jeg ser bort fra, at de ikke fik gjort det, da de i 1982 forud for den socialdemokratiske regerings afgang bebudede en beskæring af bloktilskuddene på 4 mia kr. over 2 år. Socialdemokratiet har i forskellige udgaver indført anlægsstop, investeringsstop, personalelofter og personalestop, og nogle af indgrebene er kommet efter, at budgetlægningen har været gjort færdig. Det er en fortrængning af virkeligheden, hvis man ikke kan huske, at disse indgreb ofte kom overordentlig ubelejligt og var meget lidt populære. Vi er nogle, der dengang sad i kommunalpolitik, som godt kan huske det.

Jeg siger ikke dette for at bebrejde socialdemokratiet, hvad de foretog sig. Det radikale venstre medvirkede ved flere lejligheder, fordi det var nødvendigt af hensyn til den overordnede økonomiske politik. Det var jo ikke for at genere kommunerne, det var udtryk for ansvarlighed.

Jeg har i øvrigt hæftet mig ved, at socialdemokratiet i programmet »Danmark for hele folket« i punkt 8 om en bedre offentlig økonomi siger følgende: »Væksten i de offentlige udgifter skal være lavere end i økonomien som helhed.« Det er faktisk i det skrift ganske kloge ord. Men så lev dog op til dem, også selv om man ikke er i regering! Med disse mangeartede forskellige synspunkter er det svært at tage denne forespørgsel og dagsorden fuldt alvorligt.

Så vil jeg sige om et mere konstruktivt og langsigtet perspektiv for kommunerne, at det radikale venstre fortsat vil arbejde for at udvikle det kommunale selvstyre. Det er en væsentlig sag. Befolkningens engagement i det kommunalpolitiske arbejde er en af grundpillerne i vort demokrati. Derfor må man fra statsmagtens side, dvs. fra regering og folketing, sikre kommunerne og de mange, der tager dette arbejde alvorligt og engagerer sig i det, gode rammer at arbejde i og gode arbejdsvilkår. Derfor er det vigtigt, at samarbejdet og måske i særlig grad budgetsamarbejdet mellem staten og kommunerne udvikles og fornyes.

Jeg erindrer her om, at det radikale venstre har indgået en aftale med regeringen om at afskaffe bloktilskudssystemet, afskaffe princippet og ordningen, fordi bloktilskuds-